

Pas op voor teken!

Maria Quist

De meesten van U hebben wel eens gehoord van de Lyme-ziekte, een ziekte die wordt veroorzaakt door de beet van een geïnfecteerde teek. De gevolgen zijn heel vervelend en variëren van o.a. gewrichtsklachten, hersenvliesontsteking tot hartklachten. Bij verwaarlozing kun je er ook nog aan dood gaan.

Zelf kende ik de Lyme-ziekte ook, had er volop over gehoord en gelezen en mijn collega/vriend Willem van Manen is twee jaar geleden een heel seizoen lyme-patient geweest. Hij (en zijn ziekte) komen zelfs nog uitgebreid aan bod in in onze eerste film "Impressies uit het veld": Willem kreupelend aan het inventariseren met behulp van twee krukken.

Waarschijnlijk weet U ook dat je de gevolgen ervan kunt voorkomen door bij elke tekebeet goed te controleren of er geen rode kringachtige vlek om de beet verschijnt. Uiteraard wist ik dat ook, maar ik was zo stom om daar nooit op te letten. Tekebeten loop je dagelijks op wanneer je in het veld zit, soms wel 10 op een dag. 's Avonds krabde ik ze er uit, en klaar is Kees.

Nou, mooi niet dus: in juni begon mijn linkerknie pijn te doen en wat op te zwellen. Na een paar dagen ging het over, maar het kwam in heviger mate terug. De knie werd zeer pijnlijk, rood, warm en ik kon geen poot meer verzetten. Dokter, ziekenhuis, foto's maken, prikken in de knie, afijn, allerlei onderzoeken. Vanaf het eerste moment zei ik dat rekening gehouden moest worden met de Lyme-ziekte. Het bloed werd onderzocht, er waren wel anti-stoffen aanwezig, maar volgens mijn huisarts te weinig om op Lyme te duiden. Volgens hem was het reuma. Tien dagen later begon mijn rechterknie dezelfde symptomen te vertonen. Het wachten was op de uitslagen van alle onderzoeken en ik lag daar maar, week in week uit. Elke keer begon ik weer over de Lyme-ziekte, maar daar werd niet op in gegaan. Na twee maanden bed en rolstoel heb ik dokter Kuyper gebeld, de voorzitter van de Lyme-werkgroep en onlangs gepromoveerd op dit onderwerp. Het hele verhaal uit de doeken gedaan. Volgens dokter Kuyper was Lyme-ziekte zeker niet uit te sluiten, omdat het IGG-gehalte in mijn bloed positief was. (Op de technische medische kant van het verhaal zal ik hier niet verder ingaan). Dit heb ik voorgelegd aan de reumatoloog van het Academisch Ziekenhuis in Groningen waar ik in behandeling was. De dokter haalde er een paar collega's en een heel dik geleerd boek bij. Tsja, misschien was het dan toch wel Lyme. Ik kreeg een (proef)behandeling

met antibioticum. Vijf kuren achter mekaar, dubbele dosis, gedurende 20 dagen. De zesde dag kon ik weer een paar passen doen. Na veertien dagen schuifde ik een 10 meter zonder stokken. Maar het ging heel langzaam, elke keer als ik dacht dat ik er vanaf was, kwam er weer een terugslag.

Het begon allemaal in juni, het is nu eind januari. Sinds twee weken kan ik weer redelijk normaal lopen, Vorige week mijn eerste echte wandeling gemaakt, van wel een uur. Tjongejonge, wat een ervaring, ik heb nog nooit zo lekker gelopen als toen. Gisteren heb ik de krukken teruggebracht naar het Groene Kruis.

Eerlijk gezegd hou ik niet zo van mensen die altijd maar over hun ziekten en kwalen praten. Dat ik het nu zelf doe, is om U te waarschuwen: wees niet zo stom als ik. Ga gerust het veld in, zoveel als U wilt, maar onderschat het risico van de Lyme-ziekte niet! Let op eventuele symptomen en denk niet te gauw van het zal wel loslopen. Wilt U er meer van weten, bel gerust (05162-2660).

P.s. De officiële diagnose van de reumatoloog van het AZG is Lyme-ziekte. Mijn huisarts houdt echter nog steeds vast aan zijn eigen (reuma)diagnose.

Adres: Aekingaweg 3. 8426 GN Appelscha

